

man maatte da ogsaa have strøget Udtrykket „og Højnelse“ i den gældende Lovs § 4, thi hvis den højtærede Regering fremdeles lader denne Bestemmelse bestaa, vil det sige, at ogsaa under den Lov, vi nu vedtager, skal Regeringen og Valutaudvalget overveje Foranstaltninger til Kronens yderlige Højnelse.

Det er altsaa baade af formelle parlamentariske og af lovgivningsmæssige Grunde udelukket, at den højtærede Regering og Lovgivningsmagten staar frit med Hensyn til Endemaalet for Valutapolitikken. Endemaalet er Pari; dette er offentligt tilkendegivet Befolkningen af de ansvarlige Autoriteter, og det staar yderligere i den Lov, der fremtidig vil blive den gældende.

Det andet Punkt i det ærede Medlem Hr. Rodes Ordførertale, som jeg gerne vilde paatale, er Udtalelsen om, at Valutakreditten ikke af Nationalbanken maa anvendes til Højnelse af Kronen. Ja, ganske det samme stod at læse i Dagbladet „Politiken“ i det Nummer, hvori Bladet gjorde Rede for de afgørende Valutaforhandlinger, der var resulteret i, at Regeringen strøg Udtrykket Højnelse til Pari i Lovforslaget. Dér søgtes Regeringen fastholdt paa et saadant Tilsagn om, at Valutakreditten ikke maatte anvendes til Højnelse af Kronen. Men samtidig skrev i samme Nummer „Politiken“'s gamle Chefredaktør i den ledende Artikel, at selvfølgelig var det Maalet for Regeringens Valutapolitik at føre Kronen op i Pari, og at dette forhaabentlig maatte ske indenfor en overskuelig Fremtid. Jeg vilde gerne spørge, hvad det vil sige, at der skulde være et Paabud om, at Nationalbanken ikke i paakommende Tilfælde maa anvende Valutakreditten til Højnelse af Kronens Kurs. Naar der ikke staar noget derom i Loven, naar der ikke staar noget derom i Folketingsudvalgets Betænkning, naar der ikke af de ansvarlige Ordførere eller af Regeringens Ordfører er sagt et Ord derom, hvorpaa skal det da støttes? hvorpaa skal Befolkningen da støtte den Opfattelse, at denne Valutakredit ikke maa anvendes saaledes? Her maa jeg i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Rode netop hævde, at der ikke er givet noget Tilsagn, hverken direkte eller indirekte, overfor Befolkningen, og følgelig mener jeg, at Nationalbanken maa staa frit.

Og hvorledes skulde det ogsaa være muligt, at give Nationalbanken en saadan Ordre, naar den paatager sig de Garantier, som den gør ifølge Bestemmelserne i § 3? Hvorledes skulde da Nationalbanken være forpligtet til ikke eventuelt at anvende

Valutakreditten saaledes, som det ærede Medlem Hr. Rode mener den ikke maa anvendes? Det er ganske utænkeligt, at Nationalbanken frivilligt, af eget Initiativ, skulde have paataget sig en saadan Forpligtelse. Men foreligger der da et Paabud fra Regeringen og Lovgivningsmagten i saa Henseende, og hvis der gør det, hvorfor er det da ikke kommet frem, hverken i Ordførertaler eller fra Regeringens Side eller i Betænkningen? Det vil dog have stor Interesse for Befolkningen at vide, om det forholder sig saaledes; lad os derfor i det mindste faa det sagt offentligt, hvis det er Tilfældet.

Netop ud fra de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Rode her har gjort gældende, netop for det Tilfælde, at de holdt Stik, hvad jeg altsaa maa hævde, at de ikke gør, vilde det være i høj Grad vanskeliggjort at faa tilvejebragt den Tillem্পning af Prisniveauet efter de nye Kurser og fremskynde det Prisfald, som det ærede Medlem Hr. Rode lyste efter. De Betragtninger, han anfører, og som han søger at fastholde Regering og Lovgivningsmagt og Nationalbank paa, vilde netop, hvis de holdt Stik, hvad de altsaa ikke gør, være den væsentligste Hindring for, at det Prisfald, som i høj Grad ønskes, fremskyndes saa meget som muligt. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem Hr. Rodes Betragtninger baade formelt og reelt, henset til de bedst mulige Resultater, og det bedst mulige Udbytte af denne Valutalov, er saa uheldige, som vel tænkes kan.

Erhvervsministeren (Stærning): Jeg maa udtale min Tilfredshed med den overmaade venlige Behandling, det foreliggende Lovforslag har faaet i Udvalget og for øvrigt ogsaa her i Salen. Jeg tror, det er i højeste Grad formaalstjenligt, at det vedtages, saaledes at Samfundet kan faa den roligst mulige Udvikling, der paa dette Omraade kan tilvejebringes, og som utvivlsomt ikke kan tilvejebringes paa nogen anden Maade, i Princippet i hvert Fald, end den, der er foreslaaet. Jeg kan være enig med det ærede Medlem Hr. Pinstrup om, at den Krise, hvori vi befinder os nu, skyldes den Vanrøgt eller Misrøgt, hvad det var det ærede Medlem sagde, af Landets Valuta, som nu ligger bag os. Det er f. Eks. i høj Grad værd at bemærke, at Kronekursen i 1922 svingede omkring 80—82 og lidt under 80 i største Delen af Aaret. Da havde der været god Grund for det ærede Medlem saavel som for andre til at spørge, hvad Venstre den Gang gjorde for at fast-